

ZAIMEK 4

Nr 4/ V/VI 2017/2018

GAZETKA SZKOŁY PODSTAWOWEJ ZAKONU PIJARÓW IM. O. ONUFREGO KOPCZYŃSKIEGO

W tym numerze:

Aktualności, Ciekawostki, Prace Uczniów Pijarskich Szkół w Warszawie, Wiosenna krzyżówka i wiele innych cennych informacji...

Aktualności

Szkolne obchody Dnia Ziemi 2018

25 kwietnia odbył się w Pijarskiej Szkole Podstawowej finał obchodów Dnia Ziemi. Na apelu podzielonym na dwie tury (dla klas młodszych i starszych) zostały wręczone dyplomy i nagrody dla zwycięzców wewnątrzszkolnych konkursów. Tego dnia królował wśród naszych ubrań kolor zielony i żółty, aby podkreślić, że jesteśmy żywą częścią przyrody.

Uczniowie klas młodszych uczestniczyli w konkursach: plastycznym pt. „Przyroda wiosną” i fotograficznym pt. „Zwiastuny wiosny”. Niesamowite zdjęcia pokazujące przyrodę budzącą się do życia, można podziwiać na stelarzach przy sklepiku szkolnym. Odbyła się również wystawa żywych kompozycji kwiatowych. Klasy starsze wzięły udział w konkursie na najciekawszą prezentację multimedialną o historii obchodów Dnia Ziemi w Polsce i na świecie, w konkursie fotograficznym, a także przygotowywały dekoracje klasowe „Ziemia – nasz dom”. Dwa dni wcześniej uczniowie mogli sprawdzić swoją wiedzę w ogólnopolskim teście wiedzy ekologicznej pt. „Ekotest”, którego wyniki poznamy pod koniec maja.

Punktem kulminacyjnym naszego apelu były dwa wykłady naukowe przeplatane interaktywnymi elementami pokazu na temat „Życie i przeżycie - rośliny oraz „Nasz niesamowity mózg”, które przedstawił p. Tomasz Ruszkowski z zespołu Heweliusze Nauki przy CNK. Obie prezentacje wzbudziły niezasmowite emocje i dały możliwość przyswojenia dużej dawki wiedzy przyrodniczej i biologicznej.

Dzień Ziemi to największe święto ekologiczne na świecie, w Polsce obchodzone w tym roku po raz 28. Bardzo się cieszymy, że nasi uczniowie zdają sobie sprawę z tego, że troska o naszą planetę powinna być każdego dnia, a stan czystości powietrza, wody i gleby zależy od każdego z nas.

p. Lidia Łukasiewicz

Szlakiem bohaterów „Kamieni na szaniec”

11 kwietnia 2018 r. obie klasy III gimnazjum wraz z wychowawcami wybrały się na wycieczkę autokarową, mającą przybliżyć życie bohaterów powieści Aleksandra Kamińskiego. Zwiedzanie zaczęliśmy od liceum im. Stefana Batorego, do którego w młodości uczęszczali Rudy, Alek i Zośka. Szkołę tę ukończyli także: poeta i powstaniec Krzysztof Kamil Baczyński, kompozytor Witold Lutosławski, krytyk literacki, publicysta i żołnierz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, publicysta Konstanty Jeleński, harcerz i żołnierz AK Jan Rodowicz Anoda, aktor i reżyser Andrzej Łapicki.

Kolejny punkt naszej warszawskiej wędrówki stanowiło Mauzoleum Walki i Męczeństwa w dawnej siedzibie Gestapo na Szucha. W podziemiach budynku znajdowało się więzienie śledcze, gdzie torturowano zatrzymanych, a podczas powstania dokonywano masowych egzekucji Polaków. Tam dowiedzieliśmy się także o okrutnych sposobach tortur stosowanych przez niemieckich żołnierzy. Zobaczyliśmy tu m.in. cele zbiorowe zwane tramwajami. Ogromne wrażenie zrobiły na nas ściany, framugi okien oraz podłogi, na których były napisy wykonane przez więzionych i katowanych tam ludzi. Później udaliśmy się pod pomnik Mikołaja Kopernika, ten sam, z którego pewnego zimowego poranka Alek zdjął fałszywą niemiecką tablicę. Kolejnym punktem wycieczki było przejście ulicami Starego Miasta przed budynek Arsenалу, pod którym odbyła się słynna akcja pod Arsenalem.

Wreszcie przyszedł czas na zwiedzanie więzienia na Pawiaku, w którym przybliżono nam codzienne życie więźniów placówki. To dawne więzienie śledcze powstałe jeszcze za czasów carskich. W latach 1939-1944 było jednym z głównych więzień Gestapo. Na Pawiaku osadzano osoby zatrzymane w łapankach, członków ruchu oporu i więźniów politycznych. Był on miejscem masowych zbrodni, rozstrzelano tu ok. 37 tysięcy więźniów, a ok. 60 tysięcy wysłano stąd do obozów koncentracyjnych i na przymusowe roboty. Zobaczyliśmy tu m.in. zrekonstruowany niemal w całości korytarz więzienny oddziału VII.

Ostatni punkt programu to Stare Powązki - miejsce wiecznego spoczynku m.in. Zośki, Alka i Rudego oraz autora książki Aleksandra Kamińskiego. Dzięki tej niezwykłej lekcji historii mogliśmy się przekonać, jak trudne było wojenne i codzienne życie bohaterów jednej z naszych lektur.

Marcin Strupiński, Jeremi Sobczak, Janek Mitrowski,
p. Lidia Łukasiewicz, Bożena Popielarczyk

RELACJA Z ZAWODÓW

Dnia 21 marca 2018 roku (środa) na basenie przy ulicy Barcelońskiej, odbyły się mistrzostwa Mokotowa w pływaniu. W zawodach wzięli udział uczniowie 7 klas szkół podstawowych oraz gimnazjów. Naszą szkołę reprezentowało dziesięcioro uczniów.

Wszyscy wystartowali w konkurencjach indywidualnych (50m stylem grzbietowym, 50m stylem dowolnym lub 50m stylem klasycznym). Poza tym dziewczyny w pełnym składzie popłynęły również w sztafecie 6x25m. Wyniki ze startów indywidualnych zsumowane z czasem ze sztafety dziewcząt, zapewniły nam pierwsze miejsce w klasyfikacji ogólnej.

Wyniki indywidualne również okazały się dla nas pozytywne, większość uczniów uplasowała się w pierwszej piątce. Zawody były ciężkie, ponieważ tym razem wszystkie roczniki połączono w jedną kategorię.

Jana Kardaszewska, kl.7a

Zielona Szkoła w Pradze – kl. III a gimnazjum

21 – 25 maja 2018 r.

Dzień I

Z Dworca Zachodniego w Warszawie wyjechaliśmy autokarem Ecolines około godz. 24.00. Do Pragi jechaliśmy około 10 godzin Tam spotkaliśmy się z naszym przewodnikiem i dzień pierwszy wycieczki został oficjalnie rozpoczęty. Z terminala autobusowego przewodnik poprowadził nas metrem i tramwajami do naszego ośrodka, gdzie zostawiliśmy bagaże i rozpakowaliśmy się w pokojach. Pierwszym punktem naszego programu zwiedzania było wzgórze Petrin. U podnóża pagórka wsiedliśmy w wagon kolejki linowej, która dowiozła nas na sam szczyt, na którym stała wieża widokowa, przypominająca konstrukcją Wieżę Eiffla. Wieża miała 60 metrów wysokości, co zapewniało świetny widok na panoramę miasta. Ze wzgórza zeszliśmy pieszo, mijając po drodze ambasady różnych państw, których było dużo w tamtym rejonie miasta. Po spacerze doszliśmy do przystani na rzece Wełtawie, z której weszliśmy na pokład statku wycieczkowego, z którego mogliśmy podziwiać takie zabytki jak Most Karola, Cegielnię Hergeta, Ministerstwo Przemysłu i Handlu oraz Wyspę Stvanice, na której stoi mała, niepozorna elektrownia wodna. Po zakończeniu rejsu udaliśmy się na spacer wcześniej wspomnianym Mostem Karola, na którym mogliśmy podziwiać liczne sylwetki świętych wykonane z piaskowca i brązu. Po zakończeniu spaceru udaliśmy się metrem z powrotem do ośrodka, gdzie mogliśmy spędzać czas wolny według własnych upodobań.

Janek Kisielnicki

Dzień II

We wtorek wstaliśmy i zjedliśmy śniadanie, a potem wyruszyliśmy na dalsze zwiedzanie Pragi. Tym razem udaliśmy się na Hradczany, by zwiedzić Zamek Praski. Widok na Zamek Praski jest zachwycający. Jeden z największych kompleksów zamkowych świata, składa się z zabytkowych pałaców, budowli sakralnych, rozległych ogrodów i malowniczych zakątków. Zamek Praski już od ponad tysiąca lat jest symbolem czeskiej państwowości. Stanowi także siedzibę prezydenta Republiki Czeskiej. Nad zamkiem góruje gotycka katedra św. Wita, Waclawa i Wojciecha. Do innych dostępnych turystom zabytkowych obiektów zaliczają się m.in.: Stary Pałac Królewski, Bazylika św. Jerzego, Kaplica Krzyża Świętego, Złota Uliczka i Galeria Obrazów. Teren zamku otaczają rozległe zabytkowe ogrody (Ogród Królewski, Południowe Ogrody, Jeleni Parow). Po południu pojechaliśmy na obrzeża Pragi, by przeżyć wiele emocji na torze bobslejowym. Na zakończenie dnia udaliśmy się na Stare Miasto, by w otoczeniu sklepów i restauracji spędzić czas wolny.

Mateusz Łobodziński

Dzień III

Trzeciego dnia naszej wycieczki wyruszyliśmy do miasteczka położonego niedaleko Pragi, Kutnej Hory. Zwiedziliśmy tam kościół św. Jakuba oraz jeden z najpiękniejszych kościołów w całych Czechach- kościół św. Barbary. Następnie zwiedziliśmy Kaplicę Czaszek, w której mogliśmy zobaczyć tysiące ludzkich czaszek oraz przyjrzeć się pracy tamtejszych archeologów. Następnie poszliśmy na zasłużony posiłek w miejscowej restauracji o nazwie Dačický. Zjedliśmy tam tradycyjne czeskie knedlicki. Wieczorem poszliśmy na spacer po zjawiskowej i niepowtarzalnej Pradze. Udaliśmy się pod ścianę Lennona, gdzie zostawiliśmy swój ślad w postaci graffiti. Na zakończenie dnia spacerowaliśmy po na moście Karola i podziwialiśmy panoramę stolicy Czech.

Franek Zagórski

Dzień IV

Ostatniego dnia naszej zielonej szkoły, tuż po spakowaniu się i zjedzeniu śniadania wybraliśmy się na prawy brzeg Wełtawy do Wyszehradu. Na wzgórzu obiektem, który zrobił na nas duże wrażenie był Most Nuselski, zwany również mostem samobójców. Potem ruszyliśmy w stronę zamku, po drodze zatrzymując się przy Cytadeli św. Marcina. Idąc jeszcze chwilę pod górę dotarliśmy do celu naszej wędrowki - Cmentarz Wyszehradzki, gdzie są pochowane największe czeskie osobistości XIX i XX w. Zobaczyliśmy grób min. Jaroslava Heyrovský - pierwszego czeskiego noblisty, Vlasty Buriana - słynnego czeskiego aktora, Karela Čapeka - czeskiego pisarza i Bedřicha Smetana- czeskiego kompozytora. Po tej wizycie poszliśmy do galerii handlowej Palladium, gdzie mieliśmy dużo czasu na zakupy. Gdy wszyscy zgłodnieliśmy, poszliśmy na obiad do miejsca, gdzie podają tradycyjną czeską kuchnię. Po tym smacznym posiłku mieliśmy jeszcze ostatnie chwile na zakup pamiątek. Czas ten szybko minął szybko i bardzo przyjemnie. Późnym wieczorem wyruszyliśmy w drogę powrotną do Warszawy To była bardzo udana i niezapomniana na długo, a zarazem ostatnia gimnazjalna klasowa wycieczka.

Julia Podpora
wychowawca p. Lidia Łukasiewicz
opiekun p. Mariola Czyczyło

ZIELONA SZKOŁA KLASA 6 B i KLASA 7A

W dniach 21-25 maja 2018 roku nasza klasa VII A wspólnie z klasą VI B była na wyjeździe w ramach zielonej szkoły w Koźle koło Kolna.

Wyruszyliśmy autokarem spod szkoły około godziny 8:00 w poniedziałek 21.05.2018 r. w bardzo dobrych nastojach i z dobrym nastawieniem. Pogoda była piękna, słoneczny dzień towarzyszył nam od rana. Do hotelu dojechaliśmy po czterech godzinach. Zjedliśmy obiad i zakwaterowaliśmy się w pokojach. Potem nasza klasa poszła grać w piłkę, a klasa szósta miała zajęcia na kajakach. Po zakończonych atrakcjach zamieniliśmy się miejscami. Po zajęciach do końca dnia mieliśmy czas wolny, dzięki czemu mogliśmy się razem integrować i wspólnie spędzać czas. Zamiast kolacji mieliśmy grilla.

Drugiego dnia, po śniadaniu, nasza klasa miała zajęcia na rowerach, natomiast klasa szósta, jedną z ciekawszych atrakcji, zjazd tyrolką. Miała ona 150 metrów i można było się na niej rozpędzić nawet do 40 km/h. Po południu większość osób z obu klas chciała popływać kajakami, więc udaliśmy się na starorzecze Pisy, które mieściło się w okolicy hotelu.

W środę do południa graliśmy w piłkę, tenisa oraz pływaliliśmy na kajakach. Wieczorem, kiedy zaczynało zachodzić słońce, poszliśmy grać w podchody. Gra polegała na szukaniu i rozwiązywaniu zagadek. Do hotelu wróciliśmy około 22.00 i mogliśmy posilić się kiełbaskami z ogniska.

W czwartek rano pojechaliśmy do miejscowości Ruciane-Nida na rejs statkiem „Faryj IV”. W trakcie tego jednogodzinnego rejsu mieliśmy mnóstwo czasu, aby ze sobą porozmawiać oraz podziwiać widoki mazurskich brzegów od strony jeziora. Po południu wróciliśmy do ośrodka, w którym mieliśmy zawody w strzelaniu z wiatrówki. Następnie pływaliliśmy na kajakach. Kajki były dla nas na całym wyjeździe największą atrakcją.

Piątego dnia rano mieliśmy podsumowanie całego wyjazdu i rozdanie dyplomów. Kilka godzin później spakowani, wyjechaliśmy do Warszawy. Do szkoły dojechaliśmy na godzinę 19.00, każdy zmęczony po pięciu dniach atrakcji sportowych na świeżym powietrzu.

Wyjazd zaliczam do udanych. Bardzo chcieliśmy całą klasą, aby tegoroczny wyjazd był wyjazdem integracyjnym, sportowym, a nie wycieczką ze zwiedzaniem. I tak było. Dzięki niedostępności smartfonów oraz braku zasięgu w hotelu (z czego w pierwszej chwili byliśmy mocno niezadowoleni) mogliśmy się bardzo dobrze zintegrować i spędzić ze sobą więcej czasu. W przyszłym roku chciałabym również pojechać na podobny wyjazd z aktywnościami nad wodą.

Kajetan Witkowski VIIa

Fot. Kamila Zajdel kl. 7a

PRACE NASZYCH UCZNIÓW

Ojczyzna to mój dom

Zgadzam się z twierdzeniem, że Ojczyzna to mój dom. Postaram się to udowodnić odwołując się do własnych doświadczeń i literatury. Nie jestem pewna, czy podam wystarczająco dużo przekonujących przykładów. Większość polskich książek opowiada o ojczyźnie i tradycjach. Każdy Polak ma świadomość ważnych wydarzeń, które wpłynęły na losy naszej ojczyzny, chociaż te najważniejsze, dla tych którzy nie zbyt o nich pamiętają rozjaśnię ten temat i podam parę tych najważniejszych.

Jedną z nich jest godzina W. (godzina wybuchu powstania warszawskiego) 1 sierpnia 1944 roku wielu Polaków oddało życie za swój dom, za swoją ojczyznę. O godzinie siedemnastej wszyscy mieszkańcy Warszawy wychodzą na ulicę, kierowcy stają. W całym mieście, jakby zatrzymuje się czas, słychać syreny i klaksony aut. Po paru minutach wszystko wraca do normy. Poczucie odpowiedzialności za własną ojczyznę oraz patriotyzm bardzo dobrze ukazane są w literaturze okresu wojny i okupacji. Szczególnie w książce pt. „Kamienie na Szaniec”, gdzie poczucie przynależności narodowej rośnie wraz z wiekiem bohaterów.

Kolejne potwierdzenie mojej tezy możemy znaleźć w przywiązaniu do barw i symboli narodowych. Najlepiej widoczne jest to podczas obchodów ważnych świąt państwowych, takich jak trzeci maja, pierwszy sierpnia, dwudziesty drugi listopada, czy od niedawna pierwszy marca. Dzięki powiewającym w tych dniach flagom czujemy, że jesteśmy jedną rodziną pamiętającą o swojej historii. Godnymi przytoczenia są tutaj słowa

Marszałka Piłsudskiego „Naród, który traci pamięć przestaje być narodem. Staje się jedynie zbiorem ludzi, czasowo zajmujących dane terytorium.”

Jeszcze jednym argumentem przemawiającym za słuszością przyjętej tezy są słowa z wiersza pt. „Gawęda o miłości i ziemi ojczystej” Wiesławy Szymborskiej, które brzmią tak:

„Ziemio ojczysta,

ziemio jasna,

nie będę powalonym drzewem.

Codziennie mocniej w ciebie wrastam

radością, smutkiem, dumą, gniewem.

Można nie kochać cię – i żyć,

ale nie można owocować”.

Autorka mówi o przywiązaniu do korzeni – ojczyzny dzięki, któremu można owocować oraz o tym, że człowiek bez korzeni jest pusty, usycha. Troska o ojczyznę jest widoczna w słowach wielu wybitnych Polaków. Cyprian Kamil Norwid mówił: „Ojczyzna to wielki zbiorowy obowiązek”, Kardynał Stefan Wyszyński mówił: „Na każdym kroku walczyć będziemy o to, aby Polska – Polską była! Aby w Polsce – po Polsku się myślało!” Bardzo ważnymi słowami były słowa Jana Pawła II: „Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!” wypowiedziane na placu Piłsudskiego 2 czerwca 1979 roku, w których wyraża swoją głęboką troskę o losy ojczyzny znajdującej się w trudnym okresie walki z komunizmem.

Podsumowując moje rozważania, pragnę stwierdzić, że Ojczyzna jest moim domem, i warta jest największych poświęceń, a każdy z niej mieszkańców jest członkiem rodziny. Dlatego bardzo ważne jest, abyśmy propagowali polską kulturę i pielęgowali nasze tradycje.

Kamila Zajdel klasa 7a

Ojczyzna to mój dom

Dom to jedno z najlepiej kojarzących się człowiekowi pojęć. Często wymawiane jest obok takich słów, jak: mama, tata, szczęśliwe dzieciństwo. Cieszymy się, gdy wyjeżdżamy z domu na wycieczkę lub wakacje, ale też zawsze chętnie do niego wracamy.

Moim zdaniem także ojczyzna jest naszym domem. W dzisiejszych czasach, gdy dla wielu osób świat „stoi otworem”, nie wszyscy tak sądzą. Ja jednak, odwołując się do znanych mi tekstów kultury, postaram się obronić tezę postawioną w temacie rozprawki.

Już w literaturze starożytnej pojawia się temat ojczyzny, jako domu, w którym człowiek pragnął przebywać. Przykładem może być „Odyseja” autorstwa Homera. Epos opowiada o powrocie głównego bohatera Odyseusza i jego kompanów do domu z trwającej 10 lat wojny trojańskiej. Niestety, podczas podróży Odyseusz naraził się greckiemu bogowi mórz Posejdonowi, przez co do Itaki – ojczyzny wracał 10 lat. Pomimo licznych pokus, nie chciał pozostać z pięknymi kobietami i w cudownie urządzonych pałacach. Tułał się dotąd, aż dotarł do domu.

Podobnym przykładem jest historia ludu wybranego, opisana w Starym Testamencie – w Księdze Wyjścia. Opowiada ona o Izraelitach będących w niewoli egipskiej. Po wielu latach opuszczają oni Egipt i wędrują w sumie 40 lat, znosząc niewygody, głód i choroby, aby dotrzeć do obiecanego domu – do kraju Kanaan.

Renesansowy poeta Jan Kochanowski, jeden z pierwszych pisarzy, którzy tworzyli w języku ojczystym, we fraszce „Na dom w Czarnolesie” wychwala życie w rodzinnym domu i swoją ojczyznę. Spokój i sąsiedzka życzliwość są dla niego ważniejsze, aniżeli marmurowe pałace i ściany obite złotogłowem. Poeta poznał życie w takich warunkach podczas swoich podróży, ale to dom w Czarnolesie jest spełnieniem jego marzeń.

Niestety, zdarza się, że człowiek traci dom i, chociaż bardzo za nim tęskni, nie ma szansy na szybki powrót do niego. Tak właśnie stało się, gdy Polska utraciła niepodległość w wyniku rozbiorów. Polacy, choć mogli przystosować się do nowego życia, przejąć zwyczaje, kulturę i język zaborców, nie chcieli tego zrobić. Wierzyli, że kiedyś odzyskają swoją ojczyznę i wyrażali to na różne sposoby.

Adam Mickiewicz w eposie „Pan Tadeusz” wyraża swoją miłość i tęsknotę do ojczyzny w słowach:

„[...]ty jesteś jak zdrowie;

Ile cię trzeba cenić, ten tylko się dowie,

Kto cię stracił. Dziś piękność twą w całej ozdobie

Widzę i opisuję, bo tęsknię po tobie.”

Wiele uwagi autor poświęca również polskim zwyczajom i tradycjom. Dwór Soplicowo to oaza, w której pielęgnuje się owe tradycje i zwyczaje, takie jak: polowanie, uczty, tańce (polonez). Na ścianach dworku wiszą portrety bohaterów narodowych (Kościuszko, Rejtan), a stary zegar wygrywa o pełnej godzinie Mazurek Dąbrowskiego.

Wszystko to ma służyć utrwalaniu tożsamości narodowej i wiary w odzyskanie niepodległości.

Podobną rolę spełniała na przykład powieść Henryka Sienkiewicza „Krzyżacy”. Autor, piszący „ku pokrzepieniu serc”, przypominając wygraną Polaków nad potężnym Zakonem Krzyżackim pod Grunwaldem, utrwał w rodakach przekonanie, że Polska, choć pod zaborami, nadal jest silna i zdolna do walki o niepodległość.

Czas zaborów to okres, w którym powstało wiele jeszcze innych dzieł, których autorzy wyrażali tęsknotę za ukochaną ojczyzną będącą prawdziwie ich domem. Jako przykład mogą służyć: wiersz Cypriana Kamila Norwida „Moja piosnka” z powtarzającymi się słowami „Do kraju tego [...] tęskno mi, Panie”, etiuda „Rewolucyjna” Fryderyka Chopina czy polonez „Pożegnanie Ojczyzny” Michała Ogińskiego.

Z kolei obraz Jana Matejki „Polonia – rok 1863” opowiada o klęsce powstania styczniowego. Kobieta w czarnej sukni w centralnej części dzieła symbolizuje Polskę w żałobie po przegranych walkach i po krótkim czasie nadziei na wyzwolenie spod zaborów, a smutek na twarzach otaczających ją ludzi odzwierciedla nastroje w sercach Polaków.

Przytoczone przykłady pokazują, jak ważna jest ojczyzna dla człowieka i jak bardzo boli jej utrata.

Dziś żyjemy w niepodległej Polsce, ale temat ojczyzny, jako domu nadal jest obecny w literaturze i sztuce. Jako przykład chciałbym przytoczyć piosenkę Czesława Niemena „Sen o Warszawie”. Podmiot liryczny opowiada w niej o cudownym świecie, w którym spędził najpiękniejsze dni i śnił kolorowe sny. Marzy on, aby zatrzymać czas i polecieć na skrzydłach jak ptak „tam gdzie moje sny i warszawskie kolorowe dni”.

Również współcześni poeci piszą o domu ojczystym. W wierszu „Oblicze ojczyzny” Tadeusza Różewicza czytamy:

„*Ojczyzna to kraj dzieciństwa*

Miejsce urodzenia

To jest ta mała najbliższa

Ojczyzna

[...]

Na początku ojczyzna jest blisko

Na wyciągnięcie ręki

Dopiero później rośnie

Krwawi

Boli”.

Każdy wie, że o dom trzeba dbać i go strzec, abyśmy czuli się w nim bezpiecznie. To samo dotyczy ojczyzny, która nie jest nam dana raz na zawsze, a historia Polski pokazuje, jak bardzo bolesna jest jej utrata. Gdyby teza zawarta w temacie tej rozprawki nie była prawdziwa, to nie mógłbym podać tak wielu przykładów miłości i tęsknoty za domem ojczystym.

W roku 100. Rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości z dumą nucę po cichu piosenkę Maryli Rodowicz „Tango na głos, orkiestrę i jeszcze jeden głos”:

„*Ja to mam szczęście*

Że w tym momencie

Życ mi przyszło w kraju nad Wisłą

*Ja to mam szczęście
Mój kraj szczęśliwy
Piękny prawdziwy
Ludzie uczynni, w sercach niewinni
Mój kraj szczęśliwy”.*

Jan Duczkowski, kl. VII a

Szymon Kacprzak

„Ojczyzna - mój dom”

W tym roku obchodzimy setną rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę. Jest to dobra okazja do przypomnienia sobie, czym ona dla nas jest. Warto zastanowić się, jakimi jesteśmy patriotami i jak dbamy o nasz kraj i ojczyznę.

Ojczyzna to kraj, w którym się urodziliśmy i mieszkamy. Czujemy się w nim jak we własnym domu. Mamy swoje ulubione miejsca i przedmioty. Otaczamy się ukochaną rodziną i przyjaciółmi.

Każdy dba o to, by jego dom był ładny i wygodny. Staramy się, by meble i urządzenia były praktyczne i pożyteczne. Dbamy o nasze najbliższe otoczenie. Podobnie rzecz ma się z naszą ojczyzną. Mamy piękne krajobrazy, które podziwiamy i kochamy. Dbamy o porządek i środowisko. Każdemu dom kojarzy się z bezpieczeństwem i wolnością. W takiej ojczyźnie chcieli i chcą żyć Polacy.

Na początku XVIII i XIX w. Polska przeżyła swoją największą porażkę. Trzech zaborców dokonało jej rozbioru. Był to dla ówczesnych ludzi wielki szok, kiedy wprowadzono nowe prawo i język. Na początku nie działało się nic strasznego i Polacy uznali cesarza Rosji za króla. Z czasem zaczął się on wycofywać ze zobowiązań i obietnic. Wtedy zaczęto organizować opozycje, powstania narodowyzwoleńcze i zrywy niepodległościowe. Bez skutecznie. Polacy nigdy nie pogodzili się z utratą wolności. Czuli się obco we własnym kraju. Bronili ojczyzny, która była ich domem.

*Ojczyzna jest naszą matką ziemską. Polska jest matką szczególną. Nielatwe są jej dzieje zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci - powiedział Jan Paweł II nawiązując do tego, że Polska jest dla jej mieszkańców najważniejsza. Jej trudne losy podkreślali również poeci, którzy swoją twórczością podnosili ludność na duchu. Licznymi utworami zagrzewali do walki i podtrzymywali tożsamość narodową. W ten sposób włączali się do walki o wolną ojczyznę. Jeden z najbardziej wymownych fragmentów napisał A. Mickiewicz w „Panu Tadeuszu”: *Litwo! Ojczyzno moja!, ty jesteś jak zdrowie, ile cię trzeba cenić, ten tylko się dowie, kto cię stracił.* Tęsknota za ojczyzną jest, jak tęsknota za domem i rodziną. Ten sam poeta napisał również: *Ja i ojczyzna to jedno, Nazywam się Milijon – bo za miliony kocham i cierpię katusze.**

Powyższe argumenty można podsumować fragmentem utworu pt. „Kwiaty polskie” Juliana Tuwima: *My country is my home. Ojczyzna jest moim domem. Mnie w udziale dom polski przypadł. To – ojczyzna, a inne kraje to hotele.* Myślę, że każdy, ze wszystkich miejsc na świecie, najbardziej lubi swoje mieszkanie i troszczy się o utrzymanie go w należytym porządku, by zapewniło mu ciepło, wygodę i bezpieczeństwo. W ten sam sposób musimy dbać o Polskę. *Ojczyzna to wielki, zbiorowy obowiązek – powiedział Cyprian Kamil Norwid.*

Pamiętaj

Pamiętaj to lato, pamiętaj tę wiosnę,
Pamiętaj tę brzozę, co kwitła przy sośnie,
Pamiętaj te słowa,
Pamiętaj te dni,
Pamiętaj, pamiętaj i nie zapomnij ich

LeDjaz

Wiatr ciepłym powietrzem już wieje
Woda w jeziorach zielenią mętnieje
Zwierzęta w lasach, jakby mniej ospałe
Niebo radośnie błękitne, ale...
Gdy łąki kwiatami zagrają
Pyłki w powietrzu latają
I znów katar sienny witamy
Pomysł na spędzenie tej wiosny już mamy
Pod kołdrą, w szlafroku z chusteczką w kieszeni
A za oknem słońce przepięknie się mieni.

Marysia Baniak
kl.6a

CO W ŚWIETLICY PISZCZY...

Nabożeństwa majowe dla dzieci

Najpiękniejszy miesiąc – maj, kościół szczególnie poświęca Matce Bożej.

Słynne *majówki* - nabożeństwa, odprawiane w kościołach, kapliczkach i przy przydrożnych figurach, na stałe wpisały się w krajobraz Polski. Ich centralną częścią jest Litania Loretańska - jeden z najpiękniejszych hymnów na cześć Maryi, w którym wysławiane są Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył Ją Bóg.

Litania Loretańska powstała w XII wieku, prawdopodobnie we Francji, a zatwierdził ją oficjalnie papież Sykstus V. Nazwę *Loretańska* otrzymała od miejscowości Loretto we Włoszech, gdzie była szczególnie propagowana.

Modlitwa ta, w majowe popołudnia, rozbrzmiewa również i w naszej szkole - od poniedziałku do czwartku o godzinie 16.00, przy figurze Matki Bożej Niepokalanej, w miejscu objawień Matki Bożej na Siekierkach.

Stałymi punktami dziecięcej modlitwy jest Litania Loretańska, modlitwa *Pod Twoją obronę* oraz pieśń: *Chwalcie łąki umajone*, a na zakończenie błogosławieństwo kapłańskie.

Dzieciom towarzyszą o. Radek, o. Jacek oraz wychowawcy świetlicy i rodzice.

Zapraszamy wszystkich do włączenia się w modlitwę. Przez uczestnictwo w majowym nabożeństwie, jego scenerii i prostocie, można znaleźć odpowiedź na bardzo wiele wątpliwości oraz zawierzyć Maryi całą swoją życiową codzienność.

p. Aleksandra Żelazowska

* Świetlicowy ekologiczny pokaz Eko-Mody! - niezapomniane show *

25 kwietnia 2018 r. ŚWIETLICA SZKOLNA zorganizowała, w teatrze, POKAZ MODY ekologicznej – EKO-POKAZ.

Z okazji DNIA ZIEMI, który odbywa się 22 kwietnia, przybliżyliśmy naszym uczniom temat EKOLOGII..., ale w nieco specyficzny sposób. Celem tego wydarzenia było rozwijanie kreatywności i aktywności dzieci oraz rodziców, popularyzowanie prawidłowych POSTAW EKOLOGICZNYCH, podniesienie świadomości ekologicznej u uczniów, ale również budzenie szacunku do prac wykonanych przez rówieśników.

Nasz pokaz był zwieńczeniem szeregu działań proekologicznych, podjętych wcześniej w szkole.

Poza tym, jak powiedziały prezenterki podczas widowiska - Emilia Chmielewska i Marysia Pach z kl. 4a - WIOSNA to zdecydowanie wyczekany moment na to, by zrzucić długo noszoną czapkę, szalik, czy ciepłą kurtkę. Wiosna to raj dla mody.

Na początku pokazu, zespół taneczny z kl. 1a, z głównymi tancerzami: Kamilą Tuszyńską, z kl. 1a i Julianem Żelewskim z kl. 2a, zaprezentował bardzo udany MUZYCZNY SHOW, gdzie zieloni – PRZYJACIELE ZIEMI, przekonali czarnych - zagubionych pośród przyrody, że ta daje nam życiodajną energię.

Następnie PROJEKTANCI I MODELKI (uczniowie z klas 1-4), w rytm nowoczesnej muzyki, przedstawili swoje kreacje. Były one zgodne z najnowszymi światowymi trendami, wykonane z materiałów odpadowych, które można nazwać ekologicznymi i które były o krok od wylądowania w koszu na śmieci m.in.: z makulatury, butelek plastikowych, korków, folii, reklamówek, pudełek. Nasi twórcy, przedstawieni poniżej, dali im kolejną szansę stania się użytecznymi. Oto lista uczestników pokazu:

1. kl. 1a Antosia Bryszewska i Zosia Duczkowska
2. kl. 1a Kamila Tuszyńska i Ida Domaradzka
3. kl. 1b Lena Pysz i Zosia Majewska
4. kl. 1c Kosma Nowak-Wilkowski i Liliana Fill kl. 1b
5. kl. 1c Michalina Borcz i Karolina Żmuda
6. kl. 2b Pola Borkowska i Gabrysia Zakrzewska
7. kl. 2b Jagoda Graniszewska i Zuzia Pomarańska
8. kl. 3a Maja Wojtylak i Lena Bernat
9. kl. 3a Pola Witkowska i Kornelia Vogtt
10. kl. 4a Hania Mill i Sophia Dufaj
11. kl. 4a Klementyna Vogtt i Jagoda Matraszek
12. kl. 4a Iza Sulej i Julia Ogińska

Uczniowie stworzyli kreacje, które były nie tylko praktyczne, oryginalne, wyjątkowe, ale również mało kosztowne. Każda para wykazała się ogromną pomysłowością, oryginalnością i zaangażowaniem. Wszystkie dzieci, w nowych rolach, sprawdziły się doskonale i bardzo profesjonalnie. Z dumą prezentowały swoje kreacje, a same modelki wyglądały zjawiskowo. Finał pokazu wzbudził ogromny aplauz widowni.

Na koniec Sophia Dufaj, z kl. 4 a, zaśpiewała piosenkę EKO-SONG.

To świetne show nie mogło odbyć się bez NAGRÓD dla wszystkich twórców tego pokazu. A były to bilety wstępu do PAPUGARNI w Warszawie oraz lody. Nagrody ufundowane zostały przez Ojca Dyrektora.

Pokaz był doskonałą okazją do wspólnej zabawy, a także dowodem na to, że z niczego można zrobić coś wspaniałego, coś, co daje dużo radości i satysfakcji.

Gorące podziękowania dla wszystkich Rodziców - za pomoc w przygotowaniu tak niespotykanych strojów, dopingowanie uczniów na widowni, piękne zdjęcia, a dzieciom za wspólną zabawę.

Trendy modowe z pokazu obowiązują przez cały okres wiosny i lata ☺

p. Aleksandra Żelazowska

CIEKAWOSTKI

Skuteczne sposoby szybszego uczenia się i zapamiętywania

Sposoby uczenia się i zapamiętywania opierają się na lateralizacji półkul mózgowych, czyli podziale czynności między lewą a prawą półkulą. Chcąc zapamiętać słowa, cyfry albo odpowiednią kolejność, angażuje się lewą półkulę, która wyspecjalizowała się w logicznym myśleniu i funkcjach słownych. Domeną prawej półkuli są natomiast rytm, wyobraźnia, kolor oraz relacje przestrzenne. Zamiast „męczyć” bezustannie lewą półkulę słownymi powtórkami, można trochę ją odciążyć, stosując wyobraźnię i skojarzenia (prawą półkulę). W tym właśnie tkwi cały sekret mnemotechnik.

Wybrane rodzaje mnemotechnik

- **System powtórek**

Nowe informacje powinno powtarzać się systematycznie. Pierwsza powtórka powinna nastąpić po 10. minutach, kolejna – następnego dnia, następna – za tydzień, potem – za miesiąc i po upływie pół roku.

- **Piktogramy**

Metoda polega na ilustrowaniu danych treści, np. słów piosenki czy wiersza. Uczniowie poprzez wyobraźnię wykonują rysunki, obrazujące tekst do zapamiętania. Można je wykonać, wykorzystując wycinki z gazet albo posłużyć się gotowymi, specjalnie przygotowanymi szablonami rysunków, które należy uporządkować w odpowiedniej kolejności.

- **Wierszyki i rymowanki**

Jest to rodzaj mnemotechniki, która wykorzystuje śmieszne i humorystyczne wierszyki, ułatwiające zapamiętanie, np. opanowania reguł gramatycznych czy ortograficznych.

- **Łańcuchowa metoda skojarzeń**

Technika polega na tworzeniu własnych skojarzeń, które składają się w ciąg zdarzeń. Elementy łańcucha łączą się ze sobą, tworząc opowiadanie. Im bardziej barwna, angażująca więcej zmysłów i zawierająca więcej szczegółów historyjka, tym lepiej,

- **Mapa myśli**

Metoda przydatna do porządkowania zawiłych treści. Poleca się ją, jako formę sporządzania notatek. Na środku kartki umieszcza się zagadnienie, słowo-klucz i dopisuje się kolejne wiadomości w formie haseł, czy rysunków, które rozgałęziają się do bardziej szczegółowych informacji.

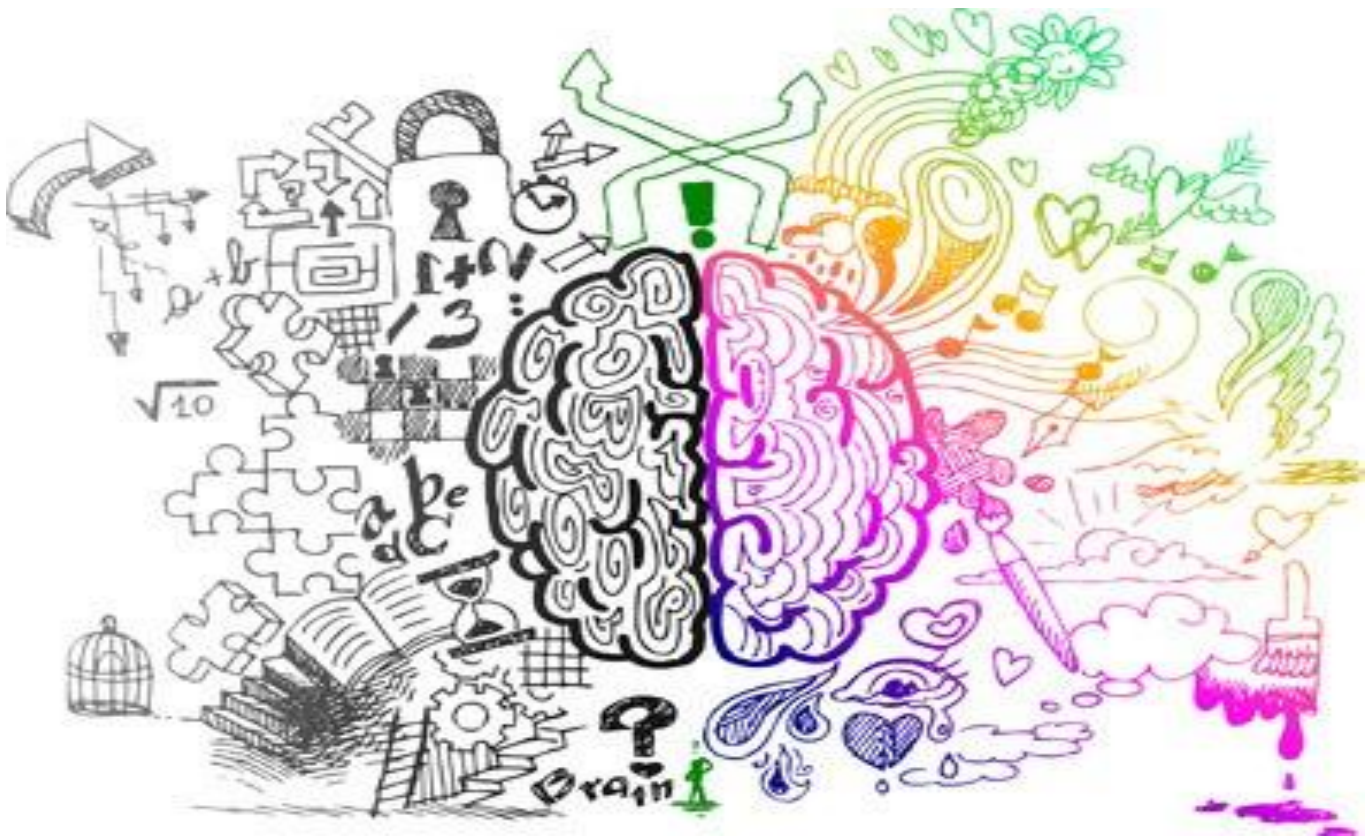
- **Ćwiczenia pantomimiczne**

Jest to metoda uczenia się poprzez ruch i zabawę. Technikę można wykorzystać do nauki języka obcego - alfabetu, np. uczeń przedstawia za pomocą swojego ciała literę, a reszta klasy zgaduje.

Na lekcjach z dziećmi można wykorzystać jeszcze wiele innych mnemotechnik. Najważniejsze, aby nauce towarzyszyły **pozytywne emocje** oraz by w przyswajaniu wiadomości wykorzystać ruch i wszystkie zmysły. W ten sposób ćwiczymy koncentrację uwagi, inteligencję, pamięć wzrokową, werbalną i słuchową. Oprócz zalet edukacyjnych, mnemotechniki mają także walory wychowawcze, gdyż pozwalają uczniom pewniej poczuć się w szkole, odnosić sukcesy i zredukować źródło stresu, zachęcając do większej aktywności.

p. Katarzyna Kapciak

Nauczyciel wspomagający

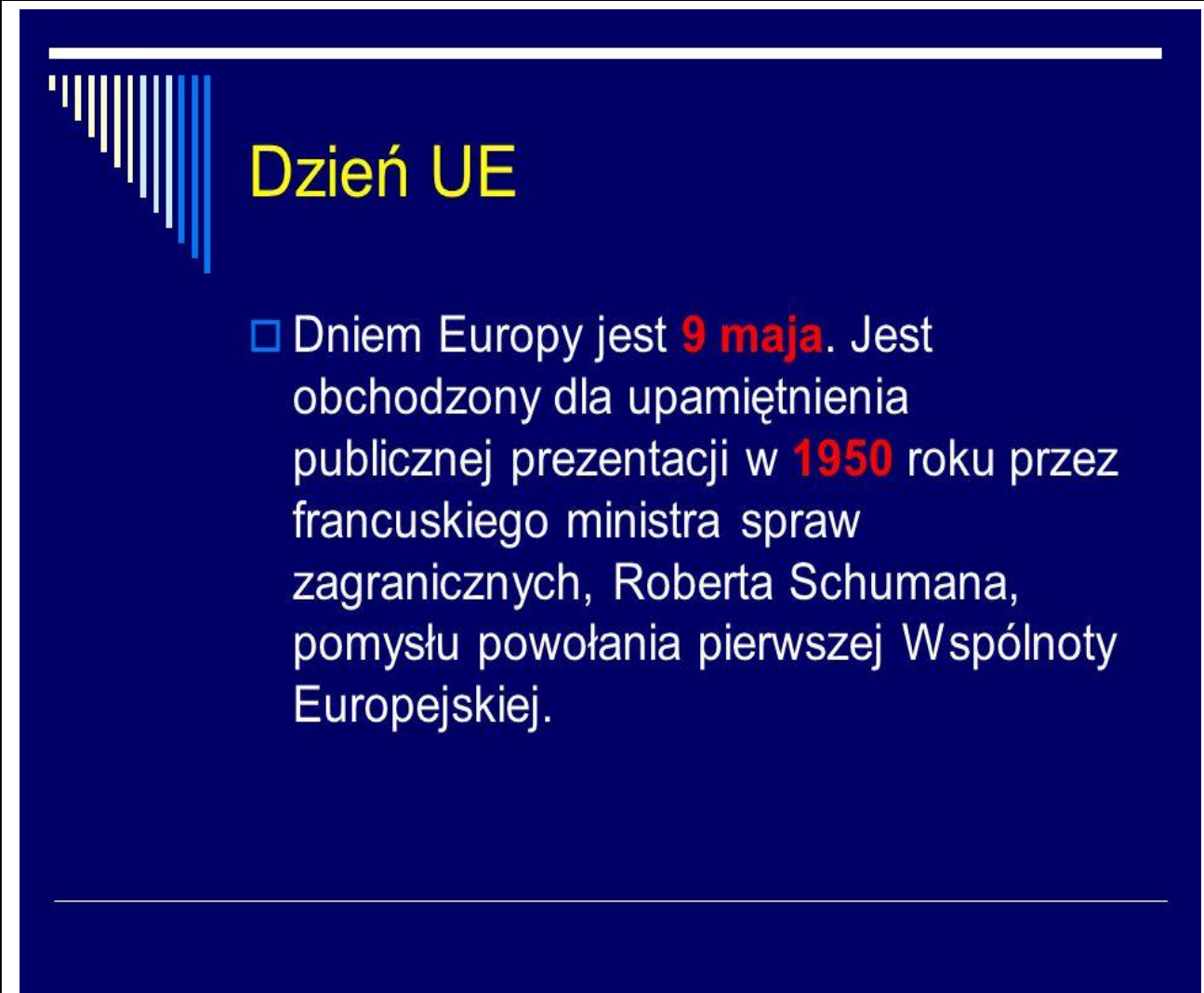

Dzień Unii Europejskiej

Dzień Europy zwany także Dniem Unii Europejskiej, to święto europejskich państw obchodzone corocznie 9 maja. Dzień ten został ustanowiony w rocznicę przedstawienia planu Roberta Schumana w 1950 roku. Co roku tysiące osób uczestniczy w debatach, koncertach, wizytach grupowych i innych wydarzeniach organizowanych w ramach obchodów Dnia Europy. Działania te mają na celu informowanie i uświadamianie społeczeństwa na tematy związane z UE.

Dzień 5 maja jest związany z ustanowieniem Rady Europy, które miało miejsce 5 maja 1949. Od 1964 Rada Europy celebrowała ten dzień, jako Dzień Europy. 5 maja jest celebrowany w Radzie Europy, jako „Dzień Tolerancji, Praw Człowieka i Integracji Europejskiej”. W jego trakcie w siedzibie Rady Europy nie odbywają się obrady, a zamiast tego odbywa się koncert, zaczynający się zawsze odegraniem hymnu Europy.

Michalina Danilczuk kl.6a

Dzień UE

- Dniem Europy jest **9 maja**. Jest obchodzony dla upamiętnienia publicznej prezentacji w **1950** roku przez francuskiego ministra spraw zagranicznych, Roberta Schumana, pomysłu powołania pierwszej Wspólnoty Europejskiej.

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny królowej Polski

Trzeciego maja poza uroczystością uchwalenia konstytucji trzeciego maja polscy katolicy obchodzą święto Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. Uroczystość wyraża wiarę narodu w szczególną opiekę Bożą, jakiej Polacy i doświadczają za pośrednictwem Maryi. Święto nawiązuje do pomyślnej obrony Jasnej Góry przed Szwedami oraz koronacji Maryi na królową Polski, 1 kwietnia 1656 r. W katedrze lwowskiej, przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej. Wtedy to król Jan Kazimierz złożył uroczyste Śluby, w których min. zobowiązywał się szerzyć cześć Maryi oraz ukoronować Ją na królową Polski.

Ciekawostki :

Święto zostało ustanowione na prośbę biskupów polskich po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku, i jest obchodzone od 1923 r. W 1920 r. zatwierdził je dla Kościoła w Polsce papież Benedykt XV.

Wezwanie "Królowo Polski" zostało na stałe wpisane do litanii loretańskiej w 1908 r. W 300. rocznicę królewskich ślubów, nową ich wersję opracował przebywający wówczas w miejscu internowania Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński.

Wawrzyniec Czajkowski kl. 6a

KĄCIK KULINARNY

SHAKE BANANOWO- CZEKOLADOWY

Składniki:

- 2 dojrzałe banany
- 500 ml mleka lub mleka roślinnego
- 2-3 łyżki kakao dobrej jakości

Banany kroimy na plasterki. Mleko, banan oraz kakao miksujemy w blenderze, aż shake uzyska jednolitą konsystencję. Schładzamy lub podajemy z kostkami lodu.

LIMONIADA Z TRUSKAWKAMI

Składniki:

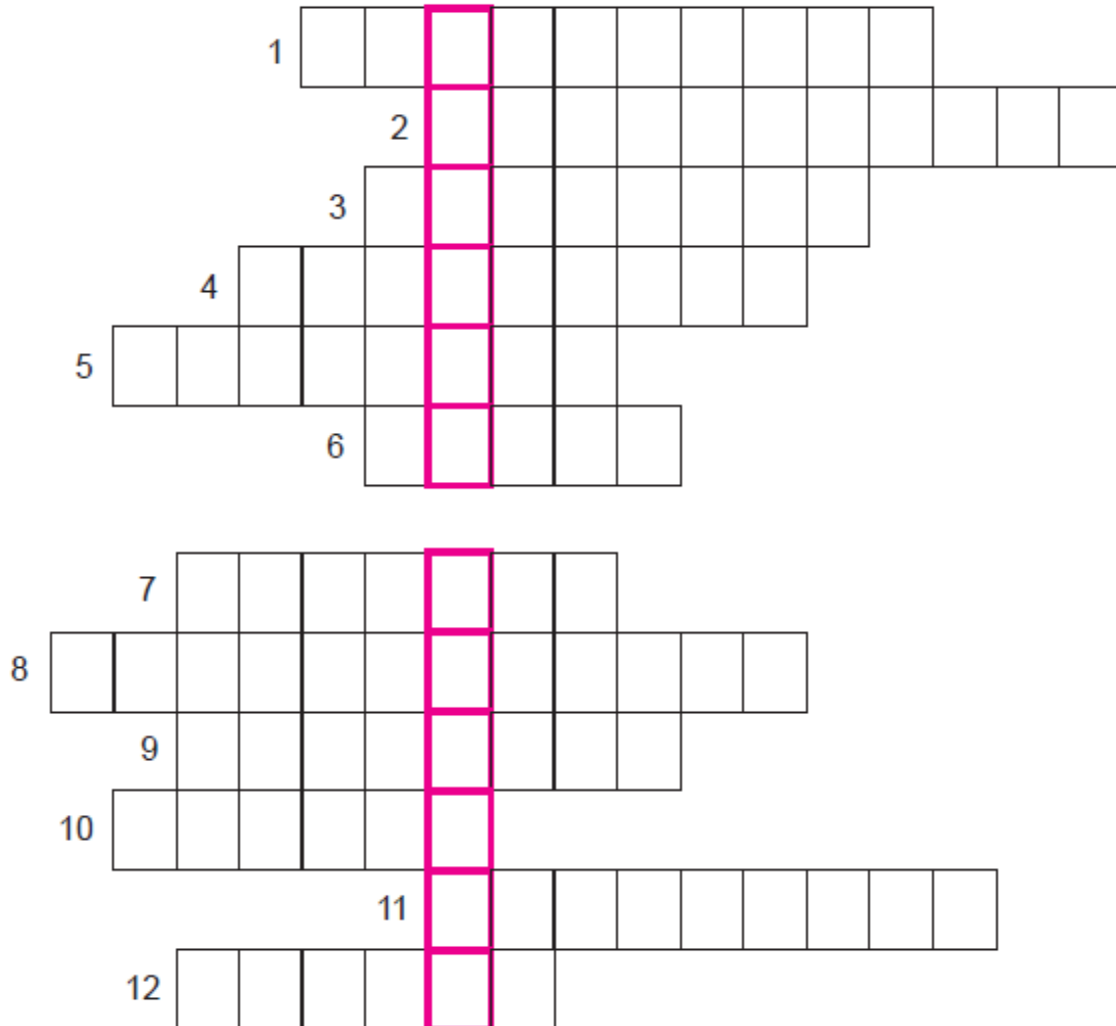
- 3 łyżki miodu
- 1-2 limonki
- kropla naturalnego ekstraktu z wanilii
- listki świeżej mięty
- 500 g truskawek

W rondelku podgrzewamy litr wody (nie więcej niż do 30 st.) i rozpuszczamy w niej miód, studzimy. Wyciskamy do płynu sok z limonek, dodajemy odrobinę wanilii. Truskawki myjemy, kroimy na kawałki, całość mieszamy. Przelewamy do dzbanka i schładzamy w lodówce. Podajemy z mięta oraz kostkami lodu.

Franciszek Kulig kl. 6

KRZYŻÓWKA

1. Najpierw mlecz, później...
2. Kwitnący wczesną wiosną biały kwiat.
3. „Jedna wiosny nie czyni”
4. Najważniejsze święto katolickie w roku.
5. Kukła topiona w pierwszy dzień wiosny.
6. Zwierzę, które charakteryzuje się długimi uszami.

7. Wiosenna wycieczka za miasto.
8. Klimatyczny etap przejściowy między zimą a wiosną.
9. Zrównanie dnia z nocą.
10. Popularny kwiat, najczęściej fioletowy lub żółty.
11. Młode warzywa ukazujące się po raz pierwszy wiosną.
12. Duży ptak, który wraca wiosną do Polski.

**ŻYCZYMY UDANYCH,
BEZPIECZNYCH WAKACJI!!!
REDAKCJA ZAIMKA!!!
DO ZOBACZENIA PO
WAKACJACH!!!**

Redakcja „Zaimka”

„Zaimek”, Gazetka szkolna Szkoły Podstawowej Zakonu Pijarów im. O. Onufrego Kopczyńskiego w Warszawie. Adres redakcji: 00-704 Warszawa - Siekierki, ul. Gwintowa 3, tel. (22) 841-28-76, kontakt e-mail: zaimek.pijarzy@gmail.com

Artykuły napisali: p. Łukasiewicz, p. B. Popielarczyk, p. K. Foks, p. K. Kapciak, p. A. Żelazowska

Uczniowie: J. Podpora, F. Zagórski, M. Strupiński, J. Sobczak, J. Mitrowski, J. Kisielnicki, M. Łobodziński, M. Danilczk, M. Baniak, O. Stankiewicz, W. Czajkowski, F. Kulig, J. Kardaszewska, K. Zajdel, Sz. Kacprzak, J. Duczkowski, K. Witkowski

Opieka redakcyjna – p. Sylwia Łaniewska

Druk i oprawa techniczna - p. Radosław Dudkowski, p. M. Szlachcic

ZAIMEK